

Publicerad 2007-10-12 23:28 av virre

rensar på annat community... hittade den här gamla flummiga novellen den är från 2002 som senast... säger en del. Speciellt om språket.

En Klar December kväll

<table border="0" cellspacing="1" cellpadding="0" width="100%" id="AutoNumber1" bordercolor="#111111"><tbody><tr><td width="100%"></td></tr><tr><td width="100%">

</td></tr><tr><td width="100%">Det var en klar december kväll, klockan närmade sig tjugotre och femton. Skenet från en skärm lyste upp rummets gröna väggar, vid fönstret stod en stor säng som på ena sidan följdes av en rad bokhyllor och på andra sidan ett skrivbord belamrat med manualer. Därpå stod även den lysande skärmen kopplad till en dator. Ett modem blinkade överföringstakten. På varsin stol framför skärmen satt två killar, någonstans i gränslandet mellan tonårstiden och den unga vuxenheten.

Båda var långhåriga och blåögda. Den första hade mörkt och vågigt hår, stora ögon övertäckta med glasögon. Näsan var av den sneda karaktären. Hans tänder var fräta av koffein. Hela kroppens byggnad var en lång tunn mans former. Hans namn var och är fortfarande Erik. Den andra personens namn är Jens. Han är lite kortare än Erik, hans hår är färgat som en morot. Hans ögon är något i hopp tryckta av glassögon som ofta blivit söndertrasade av flygande basketbollar. Han var klädd i en Lolipop t-shirt från några år sedan och av medel längd. Båda såg helt enkelt ut som de dom var, nördar. Stolta nördar med "Nerd Pride" över sina datorer och Erik hade en sådan t-shirt på sig.

Där satte de då och nördade runt på Internet, innan de bestämde sig för att göra något riktigt tungt nördigt. De tänkte ge sig in på en online 64-kb demo-tävling. Men för att ni kära läsare ska förstå vad de är de ger sig in på så måste förstås jag förklara vad som menas med dessa nördiga ord. En demo är en konstnärlig representation av en grupp programmerare i grafik, ljud och effekter. Allt som är i ett spel kan man säga. 64-kb är bara en storleks gräns.

Så där satt de och skulle börja. Sakta skapade de ett estetiskt väll sammanställt demo, som är exakt 63,9 KB. Frågan är nu om de ska våga sig på att sända in detta mästerverk till den hårda tävlingsledningen eller inte.

- Ja, då var de färdigt då bara att packade och skicka, sa Erik
- Nja, är de inte lite väll stort då, uttalade Jens
- Men fan, kom igen då, vi har ju aldrig realesat något, sa Erik
- Ja men allt vi har gjort är ju skit precis som de här, uttryckte Jens
- Fan vad feg du är, sa Erik och fortsatte: De kommer inte tro vi är idis bara för vi skickar in ett demo precis på gränsen.
- Jo de kommer de och så kommer vi få skämmas hela våra liv.
- Men fan lägg av, vad är det värsta som kan hända. Vi blir diskade.
- Fan! det skulle ju vara horribelt alla skulle hata oss.
- Lägg av för fan det där menar du inte föresten börjar jag bli hungrig nu så vi tar och går och fixar något att kaka för fan.

Så vandrade de sakta ned för de fyra trappor upp som lägenheten vari rummet som berättelsen började i låg. Så vandrade de sakta uppför gatan mot korv kiosken med skattemyndighetens skrapa som en skugga bakom sig. De vandrade sakta upp och kom så till platsen, den heliga platsen där deras heliga grillkorv med pommes frites och grillkrydda skulle inhandlas för att avnjutas med en kall underbar helig dryck med en magisk vit text stående snedställd med en blix i. Nämligen Jolt cola. Lika mycket koffein i en kopp som i

kaffe. De behövdes nu när klockan började närma sig mer tidigt morgon än sen kväll. När de hade inmundigat dessa mat- rätter och drycker så vandrade de upp längre upp på gatan och ned till vattnet där de beundrade utsikten och diskuterade livets alla frågor men undvek konflikt frågan så länge de kunde. Nu kom Erik på iden att diskutera vad mod var för att övertyga Jens om att ta mod till sig och släppa ut den färdig skapad mjukvaran.

- Så du som alltid klagar på att du inte har något mod, visa lite mod nu, för är inte det här lika mycket mod som något annat? Frågade Erik

- Det är de väl inte, mod är att göra saker som att åka högt och fort och sådana saker, svarade Jens

- Nej, det här är också mod. De handlar om att vi gör något som kan ha konsekvenser du är rädda för. Hur andra ska se oss, responderade Erik

- Ja, jag är rädd för det men är de mod bara för jag gör något jag är rädd för? Utryckte Jens som en fråga.

- Ja, det är det. Är jag rädd för höjder och så åker jag högt upp, då övervinner jag rädslan och visar mod, påpekade Erik

- Visst, så är det. Men det här är inte fysiskt utan intellektuellt, är det fortfarande så då?

- Självklart, räddslor är fysiska och etetik är intellektuellt och en rädsla är en rädsla i alla fall.

- Ja okey så jag vågar vissa upp min estetik fast gränsen är nära. Etestik står för rädsla och intlek. Man kan vara estetisk utan att vara intellektuell.

- Självklart alla är mer eller mindre konstnärer om de vill och vågar uttrycka sig.

Så vandra de tillbaka till rumet där de en gång påbörjat sin färd. De laddade upp demot. med Charta 77s "Lilla björn och Lilla tiger" i cd-spelaren. Med textrader som

" Vet du vad sa lilla tiger när jag har dig som en vän

så är jag inte rädd för nåt och kan knalla länge än

och när dom gått i flera dagar mötte dom andra på sin färd

en hare och en igelkott på väg hem med sin skörd

som bjöd dom över natten att stanna i sitt hus

att stanna över natten i en soffa utav plysch

Den natten drömde alla om landet Panama

Den natten drömde alla om lukten av banan"

Så sluter denna berättelse med en sofa utav plysch.

</td></tr></tbody></table>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren virre med Poeter.se id #8274 innehar upphovsrätten